

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 15/2006 - 19 pàgines
Sessió ordinària del dia 30 de novembre del 2006

El dia 30 de novembre del 2006, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 51/2006, que és el següent:

- 1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993.
- 2- Nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual.
- 3- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2005.
- 4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de residències passives.
- 5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni de Santa Cruz de la Sierra, constitutiu de la Secretaria General Iberoamericana.
- 6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005.
- 7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada 11/2003 de modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny.
- 8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de la M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret, Subsíndica General, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

La M. I. Sra. Subsídica ha excusat l'absència del M. I. Sr. Josep Dallerès Codina, del M. I. Sr. Jordi Font Mariné i del M. I. Sr. Síndic General.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdemívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Habitatge, Joventut, Ensenyament Superior i Recerca; Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat i Pere Torres Montellà, Ministre d'Agricultura i Patrimoni Natural.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

La Sra. subsídica general:

Doncs, passem al punt número 1.

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993.

La Proposició de Llei fou publicada en el Butlletí número 49/2006 del 14 de novembre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí número 51/2006 del 23 de novembre.

Intervé per llegir el criteri del Govern el Sr. ministre de Finances.

Si us plau.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sra. subsídica.

Criteri del Govern pel que fa a la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993.

El Govern ha examinat la Proposició de Llei qualificada de modificació de l'apartat 5 de l'article 9 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, de 4 de novembre de 1993, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada en el Butlletí del Consell General número 49/2006, del 14 de novembre, i d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General manifesta el criteri següent:

El Govern està d'acord amb els arguments expressats en l'exposició de motius, que aconsellen la modificació proposada, i la considera necessària per fer efectives les previsions del Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals, del 27 de juny, publicat al Butlletí del Consell General núm. 32/2006, de 17 de juliol.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet a la consideració del Consell General.

Gràcies Sra. subsídica.

La Sra. subsídica general:

A continuació dono la paraula al Sr. Vicenç Alay per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, els quals han presentat la Proposició de Llei.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sra. subsídica.

En el Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals de data 27 de juny, publicat en el Butlletí del Consell General del 17 de juliol es proposa la creació, dins del sistema fiscal comunal, d'un nou impost sobre la construcció.

Aquest Projecte de Llei que ha estat esmenat pels tres grups parlamentaris amb un total de disset esmenes es troba actualment en tràmit parlamentari pendent de discussió a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

En la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns vigent, no existeix, però, cap precepte que permeti deduir que un impost sobre la construcció formi part de les facultats econòmiques i fiscals dels comuns. I aquesta, d'acord amb el que preveu l'article 80.2 de la Constitució, és la llei que ha de determinar, encara que sigui en els seus elements més bàsics, les figures tributàries comunals.

Per aquest motiu, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a fi de solucionar el problema plantejat i donar la necessària cobertura legal a la creació del nou impost, sotmet a l'aprovació de la Cambra aquesta Proposició de Llei, mitjançant la qual s'incorpora, tal com escau, la nova figura impositiva al conjunt de competències tributàries

comunals establertes per la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Escollat el criteri del Govern i a la vista del que hem exposat, esperem obtenir el suport de la sala.

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Passem el torn als grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, té la paraula la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sra. subsíndica.

El nostre grup parlamentari considera oportú prendre en consideració aquesta Proposició de Llei ja que permet la necessària adequació del que disposa el Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals als preceptes de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Com bé s'explica en l'exposició de motius de la Proposició de Llei que ara examinem, el vigent redactat de la Llei qualificada de delimitació de competències no habilita els comuns a crear un impost sobre la construcció. A més, existeix un mandat constitucional que estableix que la Llei qualificada de delimitació de competències és la que ha de determinar la configuració bàsica de les figures tributàries comunals.

Per tant, si es tenen en compte aquestes consideracions i si, paral·lelament, es vol mantenir la voluntat de què el Projecte de Llei de modificació de la Llei 10/2003 de les finances comunals incorpori la creació d'un nou impost sobre la construcció, no queda altra opció que la de modificar la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, introduint-hi l'esmentada nova figura tributària. I això és precisament el que planteja la Proposició de Llei que ara examinem i que, des de CDA + Segle XXI, considerem favorablement.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Liberal té la paraula el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, poques coses a afegir al criteri del Govern, al Grup Parlamentari Socialdemòcrata i al Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, perquè l'única cosa que podria afegir seria repetitiva del que ja s'ha dit fins ara.

Només dir, com és obvi, que des del Grup Parlamentari Liberal també acceptarem la presa en consideració d'aquesta Llei.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Doncs, es pren en consideració la Proposta de Llei per assentiment.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual.

S'ha presentat una única candidatura en la qual no s'ha formulat cap objecció i ha estat proclamada per la Sindicatura i publicada en el Butlletí número 53/2006 del 29 de novembre.

Sr. secretari de torn podeu llegir els noms que integren la candidatura, si us plau?

El Sr. Esteve López:

Sí. La candidatura està integrada pel Sr. Joan Manel Guerra Àlvarez, el Sr. Joan Vidal Martínez, el Sr. Enric Castellet Pifarré, el Sr. Joan Font Pubill i el Sr. Lluís Rodríguez Fuentes.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Procedirem, doncs, a la votació de la candidatura conjunta.

Us recordo que és necessari el vot favorable de les tres quartes parts dels consellers generals.

Procedim a la votació...

Sí, Sr. Casals?

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sra. subsíndica.

El meu grup parlamentari voldria intervenir i pregunto si podria ser ara o en el moment de fer l'explicació de vot?

La Sra. subsíndica general:

Jo penso que després de la votació.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : Sí
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : No
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

La Sra. subsíndica general:

Voleu procedir al recompte, Sr. secretari de torn?

El Sr. Esteve López:

Sí.

15 sí i 10 no.

La Sra. subsíndica general:

A la vista del resultat i no havent-se assolit la majoria necessària, procedirem, al final de la sessió, a una segona votació.

No sé si vol intervenir ara el Sr. Casals?

El Sr. Francesc Casals:

Si m'hi autoritza sí, Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Sí.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha manifestat fa temps i en repetides vegades el seu parer sobre la necessitat imperiosa de reformar la legislació sobre els mitjans públics de comunicació.

Al nostre entendre el fet que en el seu dia es constituís una societat anònima amb el cent per cent de capital públic representa, d'una banda una curiosa figura jurídica, i de l'altra un obstacle important de cara a la transparència en la gestió de l'ens públic. Per exemple, el control parlamentari de la gestió econòmica és pràcticament nul, el Consell General s'ha delimitat a transferir a RTVA, SA una quantitat global de la que no pot analitzar al detall; un altre exemple, pel que fa als continguts de gestió de personal, etc, la Llei només permet que la comissió legislativa competent es manifesti en casos d'atemptat contra la moral o que la deontologia suposi el que tan evident és que no era necessari legislar.

Per tant, la legislació em sembla que és inadequada i que ha generat un òrgan al Consell Andorrà de l'Audiovisual inútil i buit de contingut i de funcions tal com repetides vegades ho ha manifestat algun dels seus membres.

És, doncs, necessari que tot plegat sigui revisat o reformat. Una legislació adequada donaria com a resultat, entre d'altres, un Consell Andorrà de l'Audiovisual realment eficient, un òrgan tècnic que emetés regularment opinions, informes i dictàmens -alguns d'ells vinculants- sobre els mitjans públics de comunicació.

Desgraciadament això ara no és així o, en tot cas, el nostre grup parlamentari no coneix cap d'aquests documents.

Una simple visita a la *web* de l'entitat del Consell Andorrà de l'Audiovisual confirma, a més, aquesta inoperància. Com també hem pogut comprovar com durant molt temps, trucant al telèfon del Consell Andorrà de l'Audiovisual rebies resposta directa des del Govern, ministeri de la Presidència: un simple error, o bé la prova evident i gens dissimulada, del fil directe en direcció única de baixada entre l'edifici administratiu i uns mitjans públics de comunicació suposadament plurals.

Un Consell Andorrà de l'Audiovisual tècnic i objectiu probablement fa temps que hauria parlat, per exemple, d'alguns dels resums que els informatius

d'Andorra televisió emeten de les sessions del Consell General i n'hauria parlat per dir allò que tothom pot comprovar que qualsevol semblança amb la realitat és, alguns dies, pura coincidència.

Un Consell Andorrà de l'Audiovisual qualificat no permetria que l'acció d'algun comissari polític malmetés el bon fer dels professionals de la informació, o avisaria del poc normal que és, -també posant un exemple: que un ministre es convidi sense previ avís a la televisió pública per vendre la seva peculiar versió oficial dels fets-, o vetllaria perquè es tingués molta més cura amb la llengua, o etc.

En definitiva, un Consell Andorrà de l'Audiovisual objectiu i professional permetria que el Consell General exercís una funció que li correspon i que ara té molt difícil de poder assumir que és garantir la qualitat i la pluralitat dels mitjans públics de comunicació.

És clar que aquest Consell Andorrà de l'Audiovisual del que els hi estic parlant hauria d'estar format per persones escollides exclusivament en funció de la seva qualificació professional i el seu perfil tècnic, i no polític. Aquest no és el cas ni ho serà a partir d'avui, amb la nova composició del Consell, a la vista dels currículums que s'acompanyen.

Vull recordar que aquest criteri que estic definint ara és el mateix que el nostre grup parlamentari ja ha demanat que s'apliqui en tots els òrgans en els que el Consell General nomena membres, l'Institut Nacional Andorrà de Finances, el Consell Superior de la Justícia, etc.

Per tant, i per acabar, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no avalarà la continuïtat de l'actual situació, i tal com ja no hem aportat candidats, votarem negativament a l'elecció dels que avui es proposen tot i anunciant que estem treballant en una proposició de nova legislació sobre mitjans públics de comunicació.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Casals.

Alguna altra intervenció per explicació de vot?

Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, he escoltat molt atentament l'explicació de vot del Sr. Francesc Casals, com a representant del Partit Socialdemòcrata, i li puc dir que comparteixo

moltes de les coses que vostè ha dit avui en aquesta sala.

Pràcticament podria dir que ho comparteixo quasi tot, i m'agradarà molt veure el dia en què presentin la seva proposició de llei i estudiar-la amb atenció.

El que sí que voldria recordar és que avui ens trobem en la situació que estem, i la situació en què estem és que hi ha un òrgan del qual s'ha caducat la vigència dels membres que hi havia, i nosaltres entenem..., -des de CDA + Segle XXI, lluny de voler polititzar un òrgan com pot ser un òrgan de comunicació estatal, en aquest cas-, entenem que els òrgans que estan creats han d'estar coberts i, en aquest cas, doncs, nosaltres aportem els candidats perquè aquests òrgans estiguin coberts. Em sap greu que no participi el Partit Socialdemòcrata, però al nostre entendre és que quan hi ha unes entitats creades... sense voler dir que no estic d'acord amb el que diu vostè, que és un tema que, com ha dit vostè, aviat discutirem en aquesta sala.

Moltes gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Sra. Conxita Marsol.

La Sra. Conxita Marsol:

Gràcies Sra. subsíndica.

No, és únicament per manifestar que el punt de l'ordre del dia d'avui és la presa en consideració del nomenament dels membres del Consell Andorrà de l'Audiovisual, que aquest nomenament és en compliment del que estableix una llei vigent que és la que es va votar en el seu dia en aquesta Cambra i, per tant, l'únic que hem fet en aquest Consell d'avui és aquest punt.

Avui no es tractava ni la revisió, ni la modificació de la llei existent, ni tampoc l'anàlisi de l'òrgan de com funciona la ràdio i televisió andorrana.

Tots tenim iniciativa legislativa per presentar les modificacions de llei o les proposicions de llei que vulguem, i també una mica en la línia que ha dit el company Enric Tarrado, nosaltres segurament coincidirem en molts punts el dia que presentin aquesta modificació que ens han anunciat ara, doncs ja en parlarem, però ara no és el moment. Ara és el moment de votar el Consell Andorrà de l'Audiovisual perquè és un òrgan que existeix, està votat per llei i s'ha de nomenar.

Moltes gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sra. Marsol.

Passem al punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2005.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2005 i per exposar les seves consideracions té la paraula el Sr. Jordi Jordana Rossell, nomenat ponent per part de la comissió.

Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sra. subsíndica.

El dia 16 d'octubre d'enguany va tenir lloc la reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior, que en seguiment de les disposicions de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, va tenir per objecte la presentació de l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'exercici 2005, presentació que fou seguida d'un torn de preguntes dels consellers generals al raonador.

Any rere any, la Comissió Legislativa d'Interior analitza l'informe presentat amb la presència del raonador i n'exposa davant del Ple del Consell General les conclusions més rellevants.

Enguany, aquesta memòria, és fruit de la tasca duta a terme, durant el període comprès entre el primer de gener i el 31 de desembre de l'any 2005, pel Sr. Pere Canturri Montanya, nomenat raonador pel Consell General el 14 de desembre del 2004.

En l'Informe Anyal d'enguany queda reflectida l'actuació realitzada pel Raonador del Ciutadà amb el mateix sentit de continuïtat i de servei desenvolupat en anys anteriors. El raonador, que va centrar el seu exposat en la part introductòria del seu informe, ens indica que durant aquest exercici, la institució ha optat per canviar la cronologia emprada en la redacció de la memòria, exclouent els expedients tramitats durant el mes de gener de l'any següent i comprénent només l'activitat desenvolupada en anys naturals. Això representa una disminució en el nombre d'expedients, tanmateix, en proporció, el ritme de tramitació i de resolució d'expedients no ha disminuït, ans al contrari. Així, dels cent setanta-quatre expedients tramitats tots han quedat resoltos menys tres per raons de finalització de l'exercici. Del total dels cent setanta-quatre expedients, setanta-set van tractar-se com a expedients formals escrits i noranta-set en concepte d'expedients informatius verbals.

Tal com es reflecteix en el text de l'acta de la Comissió del 16 d'octubre d'enguany, la Comissió Legislativa va prendre nota, en particular, de temes recurrents com la manca d'agilització en les resolucions i execucions de sentències provinents de la Batllia; la necessitat de més atenció al públic per part de certs funcionaris quan al tracte personal rebut, facilitant informació més concisa o, fins i tot, donant la documentació relativa a la demanda efectuada; les iniciatives preses per l'Administració en el tema de la violència domèstica i l'accés a un habitatge digne, condició necessària per al desenvolupament social, familiar i individual del ciutadà, recomanant, entre altres, la recerca de mitjans per fer aflorar al mercat d'habitatge de lloguer els pisos actualment desocupats, assegurar que tots els pisos que s'utilitzin gaudeixin del degut permís d'habitabilitat o la possibilitat que els contractes de lloguer es sotmetin a un model oficial per tal d'evitar interpretacions ambigües.

Durant el seu exposat davant de la Comissió Legislativa d'Interior, el raonador també va posar de manifest la necessitat que l'oficina central del Servei de Policia atengui en permanència les vint-i-quatre hores del dia de forma personalitzada i directa; la necessitat de crear tallers pels interns del Centre Penitenciari de la Comella per tal de procurar que estiguin actius i donar-los uns coneixements laborals que facilitin la seva integració a la societat un cop recuperin la llibertat, així com la necessitat d'habilitar un centre exclusiu per a menors i la realització d'activitats apropiades per a la seva edat.

No voldria concloure aquesta presentació al Ple del Consell General sense esmentar breument altres aspectes de l'informe anyal del Raonador del Ciutadà. Aquest document planteja també altres queixes, que són d'interès pels administrats, com ara les relatives a les pensions de vellesa i viduitat, algunes d'elles insuficients donat el nivell de vida d'aquest país; la dificultat que troben persones divorciades o separades a l'estranger per contraure nou matrimoni a Andorra a causa del cost que els suposa l'obtenció de la documentació que se'ls hi demana; la diferència en el cost de certes despeses de material escolar segons el col·legi escollit; les diferents qüestions plantejades pels sol·licitants de demandes d'ajuda social que voldrien que les demandes es resolguessin segons el barem d'ingressos del demandant únicament; els problemes de costos i facturacions de trasllats de malalts fora del Principat; la inseguretat dels ciutadans pel que fa a l'obtenció de diagnòstics divergents entre el metge de capçalera i els serveis mèdics de la Caixa Andorrana de Seguretat Social fent convenient una possible intervenció per part del Col·legi de Metges; i la

demanda per part del Centre d'Acolliment "La Gavernera" de gaudir d'algun reforç en el personal donada la manca d'efectius a l'hora de prestar una atenció constant les vint-i-quatre hores del dia.

En referència al medi ambient, aquest any, a l'igual que en anys anteriors, el raonador s'ha fet ressò de la preocupació dels ciutadans pels sorolls i molèsties causats per l'execució d'obres i la necessitat de garantir la seva seguretat i higiene en relació al tractament de la runa i de les deixalles.

En la present memòria el Raonador del Ciutadà deixa constància, altra vegada, de les recomanacions efectuades al llarg dels darrers set anys. D'aquestes, nomenaré solament la que avui encara no ha prosperat o que no ha obtingut solució, i és la que fa referència a l'Informe extraordinari al M. I. Consell General en referència a les necessitats de procedir a l'aclariment competencial entre els òrgans territorials de l'Estat i el desplegament de l'article 84 de la Constitució en relació als quarts i als veïnats (expedient 7/99).

També, i aprofitant la seva compareixença, el raonador del ciutadà va sol·licitar a la comissió la possibilitat de crear la figura d'un adjunt en la institució que representa, donat el volum d'expedients presentats i amb la finalitat de prestar un servei complet als ciutadans en cas d'absència. Petició que des de la comissió es va recomanar de fer avinent als grups parlamentaris per tal que proposin al Consell General, si escau, les mesures oportunes al respecte.

Finalment, en nom de la Comissió Legislativa d'Interior, felicito al Sr. Pere Canturri Montanya, tal com ja ho vaig fer el dia de la seva compareixença, i agraeixo la bona tasca realitzada al capdavant d'aquesta institució.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Jordana.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

No havent-hi altres intervencions dono per acabat aquest punt, i passàrem al següent de l'ordre del dia.

Sí, Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sra. subsíndica.

És per sol·licitar permís per abandonar la sala per poder assistir a l'acte d'entrega de premis d'innovadors.

La Sra. subsíndica general:

Molt bé.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de residències passives.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí número 46/2006, del 30 d'octubre.

Exposa l'informe el Sr. Joan Albert Farré Santuré, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sra. subsíndica.

El passat 25 de setembre, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de residències passives, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades els dies 9, 16 i 23 d'octubre del 2006 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 44 esmenes, totes elles presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 28 s'han aprovat per unanimitat; 13 s'han transaccionat; i 3 no han estat aprovades.

La comissió ha acordat, per coherència amb l'esmena 28 que ha estat transaccionada i aprovada per unanimitat, modificar la menció que figura dins del redactat del punt 2 de l'article 19, que diu: "... dins el període d'un any..." per "... dins el període de sis mesos...".

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris alguna intervenció?

Pel CDA + Segle XXI, la Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sra. subsíndica.

La Llei qualificada de 1996 de modificació de la Llei també qualificada de residències passives va tractar d'introduir, com explica la seva pròpia exposició de motius, tot un seguit de modificacions per a "evitar tota arbitrarietat i alhora acotar en nombre de residents d'aquesta condició dins d'uns límits adequats a les possibilitats socioeconòmiques del país, orientant-se vers una consolidació del teixit social i una integració efectiva d'aquest col·lectiu".

Convé també esmentar que el concepte de residència passiva fa referència a aquell tipus d'immigració integrat per les persones que tenen la intenció de residir al nostre país de forma no activa, sense voluntat de participar al mercat laboral. Ens referim, doncs, a una modalitat concreta i específica d'immigració i, per tant, cal considerar forçosament les relacions que hi ha entre la legislació en matèria de residències passives i la normativa general d'immigració.

En el sentit anteriorment esmentat, cal dir que amb el Projecte de Llei qualificada de residències passives que ara examinem el que es fa sobretot és tractar de fer compatible la regulació d'aquesta modalitat d'immigració amb allò establert a la Llei qualificada d'immigració de 2002 -cal recordar que la Llei d'immigració s'aplica amb caràcter supletori en tot allò que no estigui previst a la Llei específica de residències passives. Així, com s'explica també en la pròpia exposició de motius, l'objectiu principal del Projecte de Llei que ara examinem és el de donar un tracte igualitari a totes les tipologies d'immigració que Andorra pot acollir tot atenent, a la vegada, les característiques específiques de cada situació, tractant de fer-les compatibles amb les possibilitats econòmiques i socials que el nostre país té en matèria d'acolliment d'estrangers.

Finalment, cal remarcar també que l'important nombre d'esmenes aprovades per unanimitat i així com d'esmenes transaccionades i aprovades també per unanimitat reflecteixen l'important nivell de consens que s'ha assolit al voltant d'aquest text.

Per tot el que s'ha expressat, el nostre vot serà favorable al Projecte de llei.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sra. Font.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La meua intervenció serà curta.

Essencialment servirà per dir que el fet que la comissió hagi acceptat la majoria de les nostres esmenes -com molt bé ha dit el ponent: 41 de 44-, ha suposat, al nostre entendre, una millora sensible del redactat de la mateixa sobretot a nivell formal.

Cal reconèixer, tanmateix, que el text inicial del Projecte de Llei ja suposava una millora respecte a les disposicions legals que sobre residències passives van ser aprovades ara fa deu anys. En aquest temps tots hem pogut constatar disfuncions de procediment i buits legals que podien significar una manca evident de seguretat jurídica pel que respecta a les condicions d'atorgament, exercici o renovació de la condició de resident passiu al Principat.

Per tot això semblava oportú encarar ara una modificació de la Llei, modificació que ha inclòs la reivindicació insistentment efectuada per les persones afectades -pensem que de forma totalment justificada-, d'eximir de l'obligació de fer efectiu el dipòsit de garantia prop de l'INAF els titulars d'autoritzacions de residència passiva concedides abans de l'entrada en vigor de la Llei aprovada al mes de novembre de 1996.

La base d'un projecte normatiu estructurat d'una manera més lògica i ben ordenada que el text que havia de substituir, i l'aprovació d'unes esmenes que han aportat claredat i precisió a les disposicions del Projecte de Llei fan que puguem assumir plenament el text de l'informe aprovat per la Comissió Legislativa d'Interior i que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata també doni suport al redactat definitiu de la Llei que ara se sotmet a consideració.

Gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

Per part del Grup Parlamentari Liberal té la paraula el Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sra. subsíndica.

Per tal d'evitar tota arbitrarietat i garantir la màxima seguretat jurídica, Andorra va decidir des de l'any 1996 dotar-se d'una regulació legal efectiva, que regulés les possibilitats d'establiment al Principat d'Andorra d'aquelles persones estrangeres que volguessin venir a residir al nostre país sense tenir cap activitat laboral, procés que va culminar amb l'aprovació de la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de residències passives de data 28 de novembre de 1996.

Després de deu anys de vigència d'aquesta Llei, s'ha posat de manifest la necessitat d'introduir una sèrie de modificacions i millores al text, per tal de fomentar una bona integració d'aquest col·lectiu i preservant la màxima seguretat jurídica, oferir-los més garanties. Així, -com ha dit el company, Sr. Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata- amb aquesta reforma s'evita l'aplicació retroactiva de la Llei, dispensant de l'obligació de satisfer el dipòsit a l'INAF a aquelles persones que van arribar a Andorra abans de l'entrada en vigor de la Llei de data 28 de novembre de 1996, situació injusta que havia provocat el descontentament de molts residents.

No podem oblidar que aquest col·lectiu, forma part de la nostra comunitat nacional i malgrat es tracti d'un col·lectiu reduït, sobretot a comparació dels que són titulars de les autoritzacions de residència i treball, es tracta d'un col·lectiu que també contribueix a la riquesa del nostre país i que, per tant, mereix la nostra atenció en tot allò que pugui fomentar la seva millor integració dins la nostra societat i que pugui garantir la seva bona acollida i estada.

El present Projecte que ha estat millorat en comissió gràcies a les esmenes aportades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata incorpora també entre d'altres canvis, nous períodes de durada i renovació de les autoritzacions de residència passiva, una millor i més precisa regulació d'alguns preceptes de la Llei, com per exemple el concepte de resident a càrrec del titular principal, el concepte de caducitat, la definició dels obligats tributaris, etc.

En resum, podem dir que aquest nou text de llei s'inscriu en la continuïtat de l'anterior tot i que estableix de manera més detallada i, per tant, més entenedora el sistema d'atorgament de residències passives, el que agilitarà els tràmits de concessió, i que alhora atorgarà als titulars d'autoritzacions de residències passives una consolidació dels seus drets, favorable a l'estabilitat i a la integració al Principat d'Andorra d'aquests residents.

Per aquests motius el Grup Parlamentari Liberal també votarà a favor d'aquest Projecte.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Farré.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sí, Sr. ministre de Justícia i Interior.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sra. subsíndica.

Després de la promulgació de la Constitució i fins l'aprovació de la Llei d'immigració, el Consell General va gestionar la política general d'immigració aprovant periòdicament les disposicions basades en l'aplicació de les quotes proposades pel Govern.

Pel que fa a les residències passives, la modificació de la Llei qualificada de data 28 de novembre de 1996 establia que el nombre d'autoritzacions de residències passives es determinava en la Llei qualificada de quota d'immigració aprovada anyalment pel Consell General. Posteriorment, l'entrada en vigor de la Llei qualificada d'immigració va fixar un nou marc competencial en el qual el Govern determina la política general en matèria d'immigració i l'executa a través de les quotes d'immigració.

Per la naturalesa i el nombre de sol·licituds de residència passiva que s'havien estat concedint, el Govern no va considerar oportú, llavors, acotar el seu nombre i establir una quota especial. El Projecte de llei que avui es presenta a votació manté el sistema de quotes que el Govern podrà fixar en la mateixa disposició reglamentària que fixi les altres quotes o en una altra d'igual a nivell jeràrquic. Calia, però, reformar la Llei específica de residències passives, i és per això que es va presentar la proposta que avui ens ocupa.

Amb la publicació dels informes de la ponència i de la Comissió Legislativa d'Interior, el Govern ha constatat, un cop més, el bon treball fet dins de la comissió i la clara voluntat d'aportar millores al text inicial.

La filosofia essencial continguda en el Projecte de llei del Govern ha estat mantinguda i el resultat més immediat és un text que permet donar més seguretat a les persones que ja tenen autorització de residència sense treball a Andorra.

Al mateix temps es fixen uns criteris ben clars i detallats per tal que les autoritzacions es donin amb exclusió de qualsevol discriminació o arbitrarietat dins de les quotes que el Govern vulgui fixar.

Amb aquesta Llei es rectifica un greuge llargament invocat pels afectats com era fer pagar el dipòsit de garantia als que ja residien a Andorra quan es promulgà la Llei ara modificada.

Només per aquest retorn a la lògica de respecte del dret adquirit en una legalitat determinada ja justifica el canvi tot corregint, a més a més, possibles elements de retroactivitat.

No em volia estendre enumerant al detall els apartats que arriben a l'aprovació després de rebre millores que el fan més entenedor, més fàcil d'aplicar pels serveis concernits i d'assumir per a les persones que la Llei protegeix i ha de protegir.

El Govern constata també que el redactat final de l'article II resulta d'una esmena amb transacció, i ja preveu que en tot allò que la Llei no reguli serà d'aplicació la Llei d'immigració i les modificacions que s'hi aportin, cosa que podria semblar òbvia en lleis d'igual rang, però, que és bo que es tingui en compte ara que es tramita una possible modificació de la Llei qualificada d'immigració.

Voldria concloure per dir que en aquesta matèria i en tot l'àmbit de la immigració, partint de la nostra Constitució, -que és un exemple de consideració i de respecte a la gran diversitat d'origen dels habitants del país-, el marc legal que ens ha anat donant i que hem anat corregint i adaptant suporta l'avantatge la comparació amb legislacions d'altres estats grans i petits en els quals el marge de decisió discrecional -no voldria dir arbitrari- dels seus governs, és molt més gran.

Així doncs, el Ministeri d'Interior i tot el Govern vol agrair als senyors consellers generals de la Comissió Legislativa d'Interior la presentació a aquest Ple del Consell General d'un text corregit i millorat i, si és el cas, de la seva aprovació.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

No havent-hi intervencions, i a la vista de les mateixes, proposo l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei.

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 5 de l'ordre del dia.

5- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni de Santa Cruz de la Sierra,

constitutiu de la Secretaria General Iberoamericana.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 39/2006 del 5 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sra. subsíndica.

La conferència de caps d'estat i de govern iberoamericans va tenir lloc, per primer cop, al juliol del 1991 a Mèxic, amb participació de representants de vint-i-un estats. Llavors van establir-se les bases per a la construcció d'un fòrum que en base als principis de sobirania, integritat territorial i no intervenció en els assumptes interns de cada estat permetés evolucionar en el progrés polític, econòmic i cultural comú mitjançant la participació dels més alts representants dels estats sobirans de l'Amèrica llatina i de l'Europa ibèrica.

Andorra en paral·lel a la seva entrada a la Francofonia, va ser convidada a participar al novembre del 2004 a la XIV Cimera iberoamericana celebrada a San José de Costa Rica, i en aquella ocasió els mandataris dels vint-i-un estats membres van decidir per unanimitat, atenent la petició andorrana, que el nostre país esdevingués membre de ple dret de les cimeres iberoamericanes des d'aquell mateix moment. Donada la localització geogràfica d'Andorra i la Península Ibèrica i el fet de compartir juntament amb la resta d'estats membres un ideari comú basat en la democràcia, en el respecte dels drets humans i en les llibertats fonamentals.

El Conveni de Santa Cruz de la Sierra constitutiu de la Secretaria General Iberoamericana signat pel Principat d'Andorra el 23 de febrer del 2005 reforça el nivell d'institucionalització de la conferència iberoamericana ja que estableix una secretaria general iberoamericana que, com a organisme internacional dotat de personalitat jurídica pròpia i capacitat per celebrar els actes i contractes necessaris per al compliment dels seus fins d'acord amb els principis i objectius de la conferència iberoamericana, té com a funció principal el donar suport institucional a la Cimera de caps d'estat i de govern i a la resta d'instàncies de la conferència iberoamericana.

Val a dir que el primer secretari general iberoamericà, el Sr. Enrique Iglesias, va visitar el nostre país ara fa uns mesos.

Vist que el desenvolupament de les funcions de la Secretaria General Iberoamericana correspon plenament als objectius d'Andorra com a membre de ple dret de la comunitat iberoamericana es sotmet a la ratificació del M. I. Consell General al Conveni de Santa Cruz de la Sierra constituït de la Secretaria General Iberoamericana.

Moltes gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, no havent-hi més intervencions i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 6.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals, fet a París el 20 d'octubre del 2005.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 39/2006 del 5 d'octubre i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sra. subsíndica.

Des de l'adopció de la declaració universal de la UNESCO sobre la diversitat cultural al novembre del 2001, que reconeix per primera vegada la diversitat cultural com a patrimoni comú de la humanitat i que la seva defensa de representar un imperatiu ètic inseparable del respecte de la dignitat de la persona, nombroses iniciatives internacionals han sorgit amb l'objectiu d'enfortir l'acció en matèria de diversitat cultural. En aquest sentit, l'organització internacional de la francofonia de la qual el Principat d'Andorra és membre de ple dret mitjançant la declaració de Cotonú del juny del 2001, afirma que els béns i serveis culturals han de ser l'objecte d'un tracte específic i que la lliure determinació dels estats i dels governs en adoptar llurs polítiques culturals

constitueix la millor garantia de la pluralitat de les expressions culturals.

El 20 d'octubre del 2005 la XXXIII Conferència General de la UNESCO va aprovar per una àmplia majoria dels cent noranta-un estats membres de l'organització, el Conveni sobre la protecció i la promoció de la diversitat de les expressions culturals.

El Conveni posa de relleu les especificitats dels béns i serveis culturals que no poden ser considerats com a mercaderies ordinàries i constitueix un instrument essencial en l'afavoriment del diàleg intercultural important pel Principat d'Andorra en tant que petit estat amb una forta identitat pròpia i alhora situat en una cruïlla de cultures. En aquest sentit, l'objectiu principal del Conveni és protegir i promoure la diversitat de les expressions culturals mitjançant l'adopció de mesures per preservar-les, salvaguardar-les i posar-les en relleu. Per tal d'assolir aquests objectius el mateix Conveni enumera una sèrie de principis directors que han de guiar la conducta de les parts, com per exemple el principi de respecte dels drets humans, de les llibertats fonamentals, el principi de la sobirania o el principi de la solidaritat.

Cal ressenyar també que el Conveni atorga una part important a la cooperació i al desenvolupament. En aquest sentit, institueix un fons internacional per a la diversitat cultural que es nodreix de les contribucions voluntàries dels estats part per tal d'afavorir i protegir la diversitat de les expressions culturals dels països del tercer món amb prioritat.

Vist que Andorra comparteix plenament els objectius d'aquest Conveni, el Govern sotmet avui a aquesta Cambra l'adhesió al Conveni sobre la protecció i la promoció de les expressions culturals.

Moltes gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

No havent-hi més intervencions, i si no hi ha cap objecció proposo l'aprovació per assentiment de la Proposta.

Doncs, queda aprovada.

Punt número 7 de l'ordre del dia.

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de

modificació de la Llei qualificada 11/2003 de modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns, del 27 de juny.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 32/2006 del 17 de juliol.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat una esmena a la totalitat amb text alternatiu, i ha estat publicada en el Butlletí número 48/2006 del 9 de novembre.

Exposa l'esmena el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sra. subsíndica.

La Llei qualificada de transferències als comuns estableix en l'article 7 que les transferències objecte d'aquesta Llei estan destinades a despeses d'inversió. En la primera redacció de la Llei, la del 4 de novembre de 1993, s'establí que podia destinar-se un import màxim del 15% d'aquella dotació a finançar despeses derivades d'activitats esportives, culturals, socials i de lleure.

A través de la Llei qualificada 11/2003, de modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns -la Llei ara vigent-, aquest percentatge ja es va augmentar al 30%, en considerar-se que aquella limitació -i cito el propi text de la Llei- "...podia reduir els esforços de les administracions comunals cap a l'equilibri financer."

Coincidint en el temps, -es van aprovar conjuntament- aquesta Llei es va veure acompanyada i recolzada per la Llei 10/2003, de les finances comunals, la qual dóna als comuns un marc jurídic nou mitjançant el qual se'n regulen les actuacions en l'àmbit tributari.

Entretant, l'any 2000, aquest Consell va aprovar la creació del Tribunal de Comptes, i a partir d'aquest moment, la totalitat de les liquidacions dels comptes comunals és analitzada i verificada per aquest organisme autònom i independent.

El marc legal, doncs, va anar canviant i consolidant-se, la qual cosa va portar a què la pròpia Comissió Legislativa de Finances i Pressupost elaborés i presentés una sèrie d'informes en els quals es proposava, reiteradament, una clarificació de la Llei de transferències als comuns.

Enguany, ara, el Govern ha presentat un Projecte de llei de modificació de la Llei de transferències que incorpora, com a element més significatiu, l'endeutament comunal com a destinatari de les transferències i que rectifica, un cop més i aquesta vegada a la baixa, el percentatge màxim que és

possible destinar a activitats esportives, culturals, socials i de lleure, que ara passa a ser, en virtut d'aquest Projecte de llei, del 20%.

És davant d'aquest Projecte de llei que esmento que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata presenta aquesta esmena a la totalitat amb text alternatiu.

I ho fem perquè entenem que el redactat que es proposa -el redactat del Projecte de llei-, hereu directe i indissimulat, ja no de la Llei de transferències de l'any 1993, sinó de la Llei sobre les transferències als honorables comuns del 23 de desembre de 1991, una llei -recordem-ho- preconstitucional de la que reprèn el fons, la forma i, fins i tot, el número de l'article, el redactat que es proposa -deia- ja no s'avé amb la nostra realitat política.

Podem entendre -i entenem- que en el moment inicial de l'aprovació de la Llei sobre les transferències als comuns, -el desembre de l'any 1991 com he dit, que coincidí a més amb l'inici del procés constituent- podia haver-hi recels entre institucions, i podem entendre, igualment, que aquests recels no s'haguessin dissipat, no s'haguessin superat encara en el moment de la redacció de la Llei del 1993 recent aprovada la Constitució.

Ara bé, és ben evident que des de l'aprovació de la Constitució, amb les diferents lleis aprovades en el seu desplegament i amb el propi discórrer del procés polític, els comuns tenen clarament definit i consolidat el seu àmbit competencial i el seu marc tributari i financer.

És per aquesta raó que discrepem de la proposta liberal de seguir encotillant la comesa dels comuns, establint, una vegada més, un límit màxim, repeteixo que a la baixa, a la destinació dels diners procedents de les transferències quan aquests es volen destinar a finançar diferents despeses bàsiques, la major part, en l'exercici comunal.

Això podia tenir sentit l'any 1991, moment en què s'encarava un nou procés i que, a més, venia determinat per una situació prèvia, discriminatòria, ineficient i conflictiva, pel que fa a la política de subvencions que, en aquells moments, es destinaven a l'àmbit parroquial.

Actualment això ha deixat de tenir sentit, a no ser que es vulgui perpetuar un jacobinisme lacerant -jacobinisme en el seu sentit de centralisme, i lacerant en el sentit de creador d'esborrancs- que posa més l'accent en la desconfiança en els comuns que en la corresponsabilitat que institueix el text constitucional.

Per aquesta raó formulem la nostra proposta, una esmena a la totalitat amb un text alternatiu que

segueix apostant per la inversió com a destí dels diners transferits però que permet igualment que aquests diners s'esmercin per afrontar l'endeutament -degudament regulat evidentment per les lleis de finances i la Llei general de finances comunals- i per afrontar despeses que, com dèiem, formen part indissoluble de les obligacions dels comuns.

És per tot l'exposat, perquè creiem que cal un nou enfocament i una nova perspectiva, que demanem el suport de la Cambra a aquest plantejament i que, en conseqüència, senyores i senyors consellers, votin favorablement la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Alay.

Passem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, el Sr. Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sra. subsíndica.

El Projecte de llei qualificada presentat pel Govern proposa una redacció de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns en la que s'estableix que les transferències previstes als pressupostos de l'Estat estan destinades tant a finançar les inversions dels comuns, d'acord amb allò fixat en la Llei qualificada de competències dels comuns, com a reduir el nivell d'endeutament. Paral·lelament, s'estableix també que cada comú podrà destinar com a màxim un 20% de l'import de la transferència rebuda a finançar despeses d'activitats esportives, socials, culturals i de lleure.

El cert és que aquest percentatge màxim s'ha anat modificant en diferents revisions legislatives: s'ha passat d'un 15% a un 30%, mentre que ara es proposa un 20%. Aquesta evolució prova que la qüestió del finançament dels comuns no és una qüestió tancada, sinó dinàmica i canviant, en funció de les diferents necessitats de finançament que hi pugui haver.

Des de CDA + Segle XXI considerem raonable una forquilla que vagi d'un 15% a un 20% de les transferències per a finançar despeses d'activitats esportives i culturals ja que, per un costat, és cert que la Llei de finances comunals ha permès augmentar l'autonomia i la capacitat financera dels comuns -val a dir que de les quals alguns en fan un ús força accentuat- i, per altre costat, cal també remarcar que es permet per llei no només destinar

diners a la inversió comunal sinó també a reduir l'endeutament.

Per tant, amb el Projecte de llei qualificada proposat pel Govern, els comuns haurien de poder destinar les transferències a fer inversions, a reduir l'endeutament i, en un màxim d'un 20%, a despeses d'activitats esportives, socials, culturals i de lleure. Pel CDA + Segle XXI, el marge que queda establert entre un 15% i un 20% pot ser un bon compromís a l'hora d'assignar el destí de les transferències dels pressupostos generals, ja que combina un important marge de maniobra i autonomia comunals en matèria financera amb una disposició que permet la contenció i el rigor en la despesa pública de funcionament. En aquest sentit, entenem que no es pot supeditar la despesa de funcionament dels comuns a les transferències de l'Estat, les quals poden ser variables; nosaltres pensem que el funcionament comunal s'hauria de finançar a través dels importants mecanismes recaptadors dels que disposen els propis comuns, fent un ús moderat de les transferències en relació amb les despeses en activitats de lleure, esport i cultura. A més, el plantejament que es deriva de fixar un límit màxim d'entre un 15 i un 20% de les transferències per a finançar la despesa en aquests àmbits permet assegurar un nivell de recursos importants destinats a la inversió.

Del que s'ha dit també, es desprèn que no compartim la filosofia que hi ha darrera el text alternatiu proposat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata en el que no s'estableix cap màxim en la possibilitat de què els comuns destinin les transferències a finançar despeses d'activitats esportives, socials, culturals i de lleure.

El nostre grup parlamentari entén que si les transferències fossin l'única via de finançament que tenen els comuns, potser valdria la pena adoptar el model plantejat pel Grup Socialdemòcrata, però com que no és el cas, ja que els comuns tenen altres recursos per finançar el seu funcionament i les seves inversions, ens sembla més prudent, de cara a afavorir el rigor en matèria de política pressupostària, optar per la proposta de fixar un màxim d'entre un 15 i un 20% de les transferències per a finançar despeses comunals en activitats esportives, culturals, socials i de lleure.

Així doncs, i en base als arguments que acabem d'expressar, votarem en contra de l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sra. subsíndica.

El Projecte de Llei de modificació de la Llei qualificada de transferències als comuns, del qual debatem avui l'esmena a la totalitat, té per objecte adequar l'article 7 de la Llei a les noves circumstàncies financeres i tributàries dels comuns. Aquesta adequació s'emmarca en la lògica, l'evolució de les finances comunals i de les seves competències tributàries dels darrers anys i en els projectes de Llei que es troben en l'actualitat en tràmit parlamentari en aquesta Cambra que també modificaran la capacitat recaptatòria dels comuns.

La Llei qualificada de transferències als comuns va néixer després de l'aprovació de la Constitució per dotar d'un finançament coherent als comuns per poder desenvolupar les seves funcions competencials. És evident que sense finançament, diners, és impossible el desenvolupament de les competències.

Es va fixar el percentatge de transferències que es rebrien de l'Estat en el ben conegut 18% dels ingressos tributaris de l'Estat o al 30% de la recaptació de l'impost de mercaderies indirecte i de la devolució de la TEC, si aquest darrer percentatge fos superior al 18% dels ingressos de l'Estat.

La Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, per la seva banda, va fixar les competències tributàries pròpies dels comuns establint la seva potestat financera i tributària.

L'edifici normatiu es va completar amb la Llei de les finances comunals que va representar la culminació del desenvolupament de l'autogovern comunal en matèria tributària.

Des del Grup Parlamentari Liberal considerem que aquest marc normatiu cal que evolucioni amb el temps, com ja he dit abans, i s'adapti a la lògica evolució de les necessitats financeres dels comuns i, per tant, votarem en contra, -ja ho avanço ara-, de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Nosaltres creiem necessària la modificació de l'article 7 de la Llei qualificada de transferències als comuns, i ho creiem per la raó ja exposada, d'adaptació a les situacions canviants i perquè considerem que el model de finançament mixt: recursos propis/transferències de l'Estat amb un destí finalista dedicat a la inversió en infraestructures, és el que

millor s'adapta a la necessària autonomia financera dels comuns, respecta la seva independència fiscal i assegura un mínim equilibri entre despesa corrent i inversió, establint alhora mecanismes interns d'elecció pública pel control democràtic de l'acció dels electes -i ja m'explicaré després d'aquesta parrafada tan tècnica.

Com sigui que avui debatem una esmena a la totalitat amb un text alternatiu la meua explicació de vot no pot acabar aquí.

No puc esperar a discutir les hipotètiques esmenes presentades en comissió i el resultat final el dia que votem el Projecte de Llei en aquesta Cambra.

Tinc l'obligació d'opinar sobre el text alternatiu ara.

Tal com es presenta avui el tema, entenc que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no està disposat a transaccionar i esmenar res de la proposta de Llei que avui esmena a la totalitat. Entenc que es la seva proposta alternativa, o res.

Sóc conscient, per altra banda, del caràcter de Llei qualificada i regulada per l'article 57 de la Constitució que estableix que perquè sigui aprovada calen els vots favorables de la majoria absoluta dels consellers elegits en circumscripció parroquial i en circumscripció nacional. És a dir, malgrat que el Govern impulsi aquesta Llei i el Grup Parlamentari Liberal la recolzi, no n'hi ha prou.

Per tant, m'esforçaré en defensar el model del Projecte de Llei que presenta el Govern i, doncs, tinc l'obligació de convèncer i espero que pugui acabar convencent-los per fer avançar la Llei.

Des del Grup Parlamentari Liberal pensem que cal adaptar el marc normatiu a les noves circumstàncies financeres i tributàries dels comuns tot i respectant la filosofia original a l'establir que el 18% dels ingressos de l'Estat es transfereixin als comuns i aquests diners es destinin a despeses d'inversió, en part, i a realitzar a les parròquies corresponents.

Que es respecti la filosofia original no és cap virtut en si mateixa, poden pensar, -i *inclús* jo també ho podria pensar si fins i tot es podria transformar en un defecte. Això només seria si les accions i les condicions fossin molt diferents a les originals, i pensem que no és el cas.

Nosaltres considerem avui, encara, ajustat el criteri que es va emprar l'any 1993 amb les successives modificacions que s'han anat fent al llarg del temps i que vostès han explicat abastament, de destinar una part de les transferències que el comuns reben dels ingressos de l'Estat a inversió.

Considerem que el país té encara un dèficit d'infraestructures públiques i que convé, des d'aquesta Cambra, fixar uns criteris mínims de gestió

pressupostària i financera dels comuns sense perjudici del seu autogovern garantit per la Constitució i reforçat, -insisteixo-, pel marc normatiu tributari.

Més encara si prosperen les iniciatives legislatives paral·leles a les que avui discutim, que a banda de destinar part de les transferències a un retorn de deute i a una despesa corrent -de fet, de les derivades activitats esportives, culturals, socials i de lleure- permetran incrementar els recursos financers dels comuns amb el nou impost de construcció.

Podríem entrar en un debat sobre Hisenda Pública per establir quins són els percentatges idonis de finançament garantits per l'Estat i quins han de provenir de l'esforç recaptador dels comuns.

Determinar, -si em permeten l'expressió-, el mixt recursos propis/recursos aliens, però no s'escau, i és força difícil. Però, en qualsevol cas, espero que finalment acceptin els meus arguments i convinguin amb mi que un model mixt com el que tenim és l'apropiat sempre i quant des de la llibertat d'elecció dels comuns tinguem uns mínims d'inversió en infraestructures garantit.

Si em permeten un mecanisme "barra lliure" no el podem compartir.

I, no val a dir que s'està minant la capacitat decisòria i de gestió pressupostària dels comuns, ans al contrari, s'està reforçant la seva capacitat amb la única reserva de dir: "faci el que vulgui" però si vostè gasta en despeses corrents o dedicades al lleure, etc, pensi que després haurà de demanar als seus administrats que paguin. Els hi asseguro que no conec cap mecanisme millor de control pressupostari.

A banda d'això, i en relació amb el que vostè ha dit fent esment a la realitat política i al caràcter jacobí... Home! és que de fet no estem parlant d'una realitat política. El nostre plantejament és d'una realitat macroeconòmica. Nosaltres entenem que la influència que té un 18% dels ingressos d'un país i que és de les poques eines de política econòmica que queda, i per la seva influència evidentment a la demanda agregada i a l'economia en general, és important que tingui un caràcter finalista. No es tracta de realitat política, es tracta de realitat macroeconòmica, i és aquesta la nostra defensa.

Per altra banda, i incidint amb això, torno a dir: no és realitat política, és realitat de control de gestió, en part.

També, fent esment a una afirmació sobre el fet jacobí... Home! que Andorra sigui un Estat jacobí francament em sorprèn, perquè un Estat que renuncia al 18% dels seus ingressos i els faci amb

transferències, i que els comuns del Principat d'Andorra siguin jacobins... Bé, doncs, que vinguin els jacobins a mirar-s'ho perquè, realment, no ho crec.

Per aquests motius fins aquí exposats, no compartim els arguments del Grup Parlamentari Socialdemòcrata de deixar plena llibertat als comuns per destinar les transferències despesa altra que la inversió més enllà del 20% i, per tant, votarem en contra de l'esmena presentada pel Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Serra.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. ministre de Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sra. subsíndica.

El Govern subscriu les intervencions realitzades pels grups parlamentaris CDA + Segle XXI i el Grup Parlamentari Liberal, i a més, voldria afegir que la redacció alternativa proposada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata tal i com està escrita en el sentit que un comú podria utilitzar les transferències al 100% amb el que són despeses esportives, culturals... és a dir, despeses corrents, doncs, això podria vulnerar el títol VI de la Constitució que en el seu article 81 determina, o diu, que: "Amb la finalitat d'assegurar la capacitat econòmica dels comuns, una llei qualificada determina les transferències de capital."

La pròpia Llei de les finances públiques ens diu el que són transferències de capital, i les transferències de capital són aquelles que van destinades a realitzar inversions.

Per tant, si els comuns, aquestes transferències de capital -que són transferències que han d'anar destinades a realitzar inversions-, les utilitzèssim pel que és finançar la despesa corrent -i no inversió-, podem pensar o podríem pensar que això podria arribar a vulnerar l'esperit d'aquest article que es va esmentar en la Constitució.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Tornem al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Vicenç Alay té la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, primer de tot vull lamentar que la nostra esmena no vagi a prosperar, no pas perquè prosperi l'esmena sinó perquè prosperi el canvi d'enfocament que comentava en l'exposició.

Primer de tot començaré contestant al que ha comentat el Sr. ministre i que a més ho lligaré amb una reflexió que volia fer sobre el que ha comentat el Sr. Serra. El Sr. Serra parlava que ell s'ho plantejava des d'un punt de vista de política macroeconòmica i no de qüestió purament política. Nosaltres entenem que, precisament, la raó -i per això hem fet una esmena a la totalitat i no una esmena parcial- és que el fons de la qüestió que debatem hi ha una qüestió política i no una qüestió macroeconòmica.

I ho lligo, precisament, amb el que comentava el Sr. ministre. El Sr. ministre ens parlava de l'article 81.2 de la Constitució i ens parlava que només eren despeses de capital les que podien produir-se en el marc de transferències. Això, jo li he de dir que també seria contradictori amb el fet que el 20% actual vagi en aquest tipus de despeses.

Nosaltres no hem considerat precisament oportú d'entrar en aquest debat perquè en el fons de la nostra proposta hi ha la constatació -i aquí sí que veig que coincidim amb la resta de grups- que s'ha produït un canvi important i que la realitat és dinàmica i canviant -això ho han dit els dos grups i això està en l'arrel de la nostra proposta.

Vull dir arrel d'això que el Sr. Serra deia que la Llei era del 1993, després de la Constitució... No, no s'enganyi. La Llei no és del 1993, la Llei original és del 1991 i ja li he comentat, i la Llei preconstitucional és una llei que venia a resoldre un problema greu que tenia el tema de les subvencions i el tema del repartiment d'aquestes als diferents comuns. Va haver-hi un conflicte i es va resoldre -d'una manera prou acurada en aquell moment- per aquesta via. Ara, la realitat és canviant i quinze anys després de l'any 1991 nosaltres el que no podem fer és admetre com a immutable una llei que es va fer conjunturalment per resoldre uns problemes puntuals que en aquest moment no es produeixen.

Entenem que la Constitució, les lleis... -que vostè mateix, Sr. Serra, ha citat-, les lleis de desenvolupament serien: la Llei de transferències, però sobretot: la Llei de les finances comunals, i més que cap: la Llei de delimitació de competències. Dibuixen una realitat, entenem, que definida i

perfectament consolidada de quines són les diferents institucions i el paper de cadascuna en aquest país.

Quan jo li parlava de jacobinisme no estava parlant que tinguem un país jacobí, estava parlant que la iniciativa del Govern era una iniciativa jacobina a partir del moment en què perpetuava i consolidava una posició en què l'Administració central es converteix en àrbitre del destí dels diners que van a parar a les administracions comunals. A això no li podem donar suport. I, ja donant per fet que la consideració del Sr. ministre queda resolta pel simple fet que la pròpia llei és contrària, i queda resolta pel simple fet que els comuns entenem que són prou responsables com per mantenir les seves actuacions sempre dins del marc constitucional, pensem que és absolutament inoperant seguir amb un redactat com l'actual. Ja li dic, consolida un redactat preconstitucional.

Això és l'apartat polític, però encara li he de dir que n'hi ha un altre. Si políticament nosaltres pensem que els comuns ja són prou responsables com per gestionar els seus diners, li he de dir que també existeixen mecanismes fiscalitzadors perfectament establerts en la Llei de creació del Tribunal de Comptes, i un mecanisme fiscalitzador final indiscutible amb un ordenament democràtic com són les eleccions que es produeixen cada quatre anys en l'escena de la que parlem.

Això en qüestions polítiques, però hi ha una qüestió molt més elemental. A partir del moment que hem introduït l'endeutament, deixa de ser eficaç el fet de crear un límit -i vostè ho sap Sr. Serra-, un límit del 20%, del 30 o del 15 en la despesa que es proposa seguir per qüestions de lleure, socials, etc. Ho dic perquè hi cap el recurs de l'endeutament a curt termini i per aquesta via passar... -per la via d'endeutament que s'acaba d'incorporar a l'ordenament amb el Projecte de Llei del Govern-, passar per alt totes les seves consideracions i el seu intent..., -que no li discutiré amb els números-, el seu intent que l'Estat controlï l'execució d'aquest tipus de transferències.

Res més. Dir simplement que lamento que no fem aquest salt endavant, que crec que el país es mereix, donant suport a la nostra esmena.

Moltes gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Alay.

Per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

És evident que quan es parla de macroeconomia s'oblida d'una paraula que l'acompanya sempre, i que és política macroeconòmica.

La macroeconomia no és una ciència sinó que és una política macroeconòmica i les opinions al respecte són acceptables i vàlides. Hi ha gent com nosaltres que pot pensar que la inversió és generadora de recursos a llarg termini, i gent que considera que la despesa i la despesa desaforada és el millor sistema per salvar la bomba... En fi, cadascú pot tenir els criteris que tingui. No dic que els seus siguin aquests.

Nosaltres pensem que és bo dins del dibuix macroeconòmic d'un Estat que una part dels diners vagin dedicats a la inversió i ho defensem. Això en relació amb la primera afirmació.

La següent relació, el jacobinisme de les finances andorranes vers els comuns... Home! Si alguns comuns -i parlo de memòria- en què aproximadament avui en dia el 50% -tinc les dades aquí-, però, aproximadament entre el 50 i el 60% dels seus recursos provenen de la seva capacitat fiscalitzadora i recaptatòria en impostos que a més es poden modular en relació amb la Llei, i establir diferents paràmetres, i que l'altra meitat o el 30% que falta els reben d'un sistema de finançament estable des d'un govern lligat a uns recursos que són els de l'Estat, d'un 18%, això és jacobinisme fiscal... francament jo no sé on el veu. És més, no l'entenc! Que vostè em digui que altres estats són jacobinistes, sí, però que l'Estat andorrà sigui jacobinista amb els seus plantejaments fiscals amb els comuns, això és fals d'arrel... Ho sento!

Quant a la gestió dels diners, jo no li discuteixo que el Tribunal de Comptes gestioni els diners i els controli, només faltaria! Però, és que no estem parlant del control dels diners. Ja sabem que quan es gasta, es gasta i quan s'inverteix, s'inverteix. Només faltaria que no es gastés, que no s'invertís, i que els diners s'evaporessin. No estem discutint això. Estem discutint el caràcter finalista d'aquests diners. Nosaltres entenem i és bo que aquests diners que, repeteixo, són el 18% dels ingressos de l'Estat tinguin un objectiu finalista en inversió. Creiem que és bo per la política macroeconòmica del país. Acceptem, per això, altres opinions... només faltaria!

Quant al fet de l'endeutament límit... escolti!, és obligatori que es digui que es tregui perquè les inversions tenen una curiosa característica: que és que es fan de cop i duren durant els anys. És a dir, si vostè adequés la inversió en funció dels diners que té, doncs, es trobaria que moltes inversions no es podrien fer, i tots sabem que moltes vegades fins i tot

per comprar una nevera -i no cal dir per comprar un pis- ens hem d'endeutar.

Moltes gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Serra.

El Govern vol intervenir?

Sr. ministre de Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sra. subsíndica.

El Govern subscriu novament la intervenció del conseller del Grup Liberal, i insisteix en el fet que si un comú es gastés o utilitzés aquestes transferències de capital amb el que són despeses corrents, això aniria en contra del títol VI de la Constitució.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sra. subsíndica.

Una intervenció simplement per tancar, almenys pel que fa al nostre grup, i més que res perquè no es creï una falsa idea o impressió de quina és la nostra proposta.

En la nostra proposta recolzem que els diners vagin a inversió. Queda perfectament clar i en la meua intervenció primera ho he dit i he posat inversió en el primer punt. L'única diferència -i per això li diré que no és qüestió de política macroeconòmica, sinó de "política" a seques- és que el que estem fent és condicionar amb la proposta que fan vostès l'actuació dels comuns, i nosaltres no ho volem fer.

I, per altra banda, pel que comenta el Sr. ministre, no fa res més que donar-me la raó quan jo qualifico de jacobina la intervenció. Deixem que el comú utilitzi els seus recursos com cregui necessari perquè existeixen mecanismes prou fidels i prou consolidats com perquè es vegin obligats a fer-ho en la més estricta legalitat i transparència. D'això no n'hi ha cap dubte.

Nosaltres estem perquè això es destini a inversió però no volem crear una barrera que té una lectura política amb la que no coincidim i que, a més, és

absolutament inoperant vist que ara hi afegim, tots plegats, l'endeutament a aquesta nova figura.

Moltes gràcies.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap més intervenció passarem a la votació de l'esmena.

Us recordo que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, i atès que s'han presentat esmenes a l'articulat, el Projecte de llei passaria a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuereu : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

La Sra. subsíndica general:

Sr. secretari de torn, ens podria donar el resultat de la votació?

El Sr. Esteve López:

Sí.

10 vots a favor, i 15 vots en contra.

La Sra. subsíndica general:

A la vista del resultat, queda desestimada l'esmena i atès que s'han presentat esmenes a l'articulat, es trametrà el Projecte de llei a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

8- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, al Projecte de llei de creació de la societat pública Andorra Turisme, SA.

Havent-se detectat un error consistent en l'omissió de la publicació dels Estatuts adjunts al Projecte de llei, i atès que la Sindicatura va ordenar, ahir, 29 de novembre la seva publicació i l'obertura d'un nou termini d'esmenes, aquest punt de l'ordre del dia no es troba disponible i, per tant, no pot ser examinat, quedant ajornat fins que s'hagin complert tots els tràmits parlamentaris preceptius.

Abans d'acabar la sessió procedirem, tot seguit, a la segona votació de la candidatura del Consell Andorrà de l'Audiovisual essent suficient, en aquest cas, el vot favorable de la majoria absoluta.

Sr. secretari.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringuereu : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

La Sra. subsíndica general:

Sr. secretari de torn ens pot donar el recompte, si us plau?

El Sr. Esteve López:

Sí.

Són 15 sí, i 10 no.

La Sra. subsíndica general:

Bé, a la vista del resultat declaro elegit, en segona votació, el Consell Andorrà de l'Audiovisual.

Moltes gràcies i s'aixeca la sessió.

(Són les 17.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877